

Αριθμός 2707/2022

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Στ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Ιουλίου 2020, με την εξής σύνθεση: Ιωάννης Γράβαρης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Στ΄ Τμήματος, Ιωάννης Σύμπλης, Ιωάννης Σπερελάκης, Σύμβουλοι, Σταυρούλα Λαμπροπούλου, Μαρία Γκάνα, Πάρεδροι. Γραμματέας η Αικατερίνη Ρίπη.

Για να δικάσει την από 14 Νοεμβρίου 2011 αίτηση:

της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ», που εδρεύει στο Περιστέρι Αττικής (Στ. Τσαλαβούτα), η οποία παρέστη με τους δικηγόρους: α) Νικόλαο Κοσμίδη (Α.Μ. 23252), που τον διόρισε με πληρεξούσιο και β) Δημήτριο Τζουγανάτο (Α.Μ. 9824), που τον διόρισε με πληρεξούσιο και ο οποίος κατέθεσε δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 26 του ν. 4509/2017, περί μη εμφανίσεώς του,

κατά των: 1. Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εδρεύει στην Αθήνα (Κότσικα 1^α και Πατησίων), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Ιωάννη Παπασταύρο (Α.Μ. 3938), που τον διόρισε με πληρεξούσιο, 2. εταιρείας με την επωνυμία «ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΦΛΩΡΑΣ ΚΟΣΜΟΣ - ΜΑΡΙΑ ΦΛΩΡΑ Ε.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Πανεπιστημίου 59), η οποία δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή η αναιρεσείουσα εταιρεία επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ' αριθ. 1473/2011 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Στη δίκη παρέστη ο Υπουργός Οικονομικών με τον Νικόλαο Αμιραλή, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Ιωάννη Σύμπλη.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της αναιρεσείουσας εταιρείας που εμφανίσθηκε, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο της αναιρεσίβλητης Επιτροπής και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

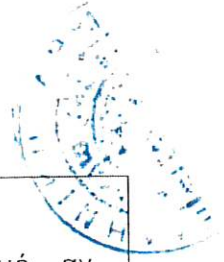
1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει κατατεθεί το κατά νόμον παράβολο (1205230-34/2011 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή και το από 4.10.2012 δικόγραφο προσθέτων λόγων ζητείται η αναίρεση της 1473/2011 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της ήδη αναιρεσείουσας εταιρείας κατά της 435/V/2009 αναβλητικής αποφάσεως της Επιτροπής Ανταγωνισμού (για λόγους τυπικούς) και κατά της 452/V/2009 οριστικής αποφάσεως της αυτής αρχής (για λόγους ουσιαστικούς). Εξ άλλου, στην δίκη αυτή είχε ασκήσει παρέμβαση υπέρ του κύρους της δεύτερης προσαλλόμενης πράξης η εταιρεία «ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΦΛΩΡΑΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΜΑΡΙΑ ΦΛΩΡΑ ΕΠΕ», η οποία (παρέμβαση) έγινε δεκτή. Με την δεύτερη από τις ένδικες πράξεις η Επιτροπή Ανταγωνισμού (ΕΑ) είχε κρίνει ότι στοιχειοθετείται η παράβαση από την αναιρεσείουσα (από κοινού με την εταιρεία «ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ GROUP ΑΕ») της κατάχρησης συλλογικής δεσπόζουσας θέσης, είχε διαταχθεί (με απειλή χρηματικής ποινής) η παύση και παράλειψη στο μέλλον των πρακτικών που χαρακτηρίσθηκαν καταχρηστικές, και είχε επιβληθεί εις βάρος της αναιρεσείουσας πρόστιμο ποσού 2.714.374,76

ευρώ.

3. Επειδή, για το παραδεκτό της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει, μεταξύ άλλων, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (Α' 213) και στην συνέχεια με το άρθρο 15 παρ. 2 του ν. 4446/2016 (Α' 240), να προβάλλεται από τον αναιρεσιόντα με το εισαγωγικό δικόγραφο και με συγκεκριμένους, ειδικούς ισχυρισμούς ότι με καθέναν από τους προβαλλόμενους λόγους τίθεται συγκεκριμένο νομικό ζήτημα, κρίσιμο για την επίλυση της ένδικης διαφοράς, επί του οποίου είτε δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας είτε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έρχεται σε αντίθεση προς μη ανατραπέισα νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου επί του αυτού (και όχι απλώς παρόμοιου) νομικού ζητήματος (ΣτΕ 1366/2017, 7μ, 266/2014, 2115/2013 κ.ά.). Νομικό δε ζήτημα κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως θέτουν μόνο λόγοι αναιρέσεως που αφορούν ερμηνεία κανόνα δικαίου, -διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής του ουσιαστικού ή του δικονομικού δικαίου-, με δυνατότητα, ως εκ τούτου, γενικότερης νομολογιακής εφαρμογής· άσχετα αν το ζήτημα ανακύπτει από την μείζονα πρόταση ή προκύπτει από την υπαγωγή του οικείου δικανικού συλλογισμού, όπως όταν πρόκειται για τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών που έγιναν ανελέγκτως δεκτά ή για την νόμιμη βάση ορισμένης υπαγωγικής κρίσης· γιατί και τέτοιων ζητημάτων η επίλυση μπορεί να δημιουργήσει νομολογιακό προηγούμενο με κατευθυντήρια λειτουργία ή γενικότερη εφαρμογή κατά την ερμηνεία κανόνων και την επίλυση άλλων διαφορών· στην τελευταία δε αυτή περίπτωση νομολογία θεωρείται ότι υπάρχει μόνον όταν το ζήτημα έχει επιλυθεί υπό τα ίδια ή ουσιωδώς παρεμφερή πραγματικά περιστατικά, γιατί τότε μόνο πρόκειται για το ίδιο νομικό ζήτημα (ΣτΕ 550/2015, 7μ, 585-7/2015, 7μ κ.ά.). Κατ' επέκταση ζήτημα νομικό μπορεί να θέτει και

λόγος αναιρέσεως περί μη απαντήσεως σε ουσιώδη ισχυρισμό, αν προβάλλεται ότι ο ισχυρισμός αυτός αναγόταν σε συγκεκριμένο νομικό ζήτημα υπό την προεκτεθείσα έννοια (και όχι αν προβάλλεται γενικώς ότι οι ουσιώδεις ισχυρισμοί πρέπει να απαντώνται) ή ότι οι δικαστικές αποφάσεις πρέπει να αιτιολογούνται. Αντιθέτως, ισχυρισμοί που, χωρίς να αναδεικνύουν με τον επιβαλλόμενο ως άνω τρόπο ζήτημα ερμηνείας κανόνα δικαίου, πλήσσουν κατ' ουσίαν την *in concreto* επάρκεια της αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης σε σχέση με το πραγματικό της συγκεκριμένης υπόθεσης, δεν θέτουν νομικό ζήτημα, υπό την έννοια της εν λόγω διατάξεως· όπως, αντιστοίχως, δεν θέτουν νομικό ζήτημα ούτε και λόγοι που απλώς πλήσσουν ευθέως την ουσιαστική κρίση ή την εκτίμηση των αποδείξεων από το δικαστήριο της ουσίας. Τέτοιοι λόγοι δεν προβάλλονται παραδεκτώς (ΣτΕ 2267/2016, 2942-2954/2014 κ.ά.). Εξ άλλου, δεν προβάλλονται, κατά τ' ανωτέρω, παραδεκτώς ούτε και λόγοι που, ακόμη και αν θέτουν νομικό ζήτημα, πάντως αυτό δεν είναι κρίσιμο για την επίλυση της ένδικης διαφοράς, όπως είναι ιδίως οι προβαλλόμενοι αλυσιτελώς ή οι λόγοι που ερεΐδονται σε εσφαλμένη προϋπόθεση.

4. Επειδή, εν προκειμένω, κατά τα εκτιθέμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση, η ένδικη διαφορά αφορά κατάχρηση (συλλογικής) δεσπόζουσας θέσης στην αγορά του ξενόγλωσσου εκπαιδευτικού βιβλίου, στην οποία δραστηριοποιείται η αναιρεσείουσα εταιρεία, ως εισαγωγέας/κεντρικός διανομέας και χονδρέμπορος/μεταπωλητής. Στην σχετική αγορά εκδόσεως τέτοιων βιβλίων δραστηριοποιούνται ιδίως μεγάλοι εκδοτικοί οίκοι του εξωτερικού, οι οποίοι, ως επί το πλείστον και εν τοις πράγμασι, διαθέτουν τα προϊόντα τους στην Ελληνική αγορά μέσω εισαγωγέων αποκλειστικών αντιπροσώπων («κεντρικών διανομέων»)· στην αγορά δε αυτή δραστηριοποιούνται επίσης και Έλληνες εκδότες, κάποιοι από τους οποίους δραστηριοποιούνται και ως εισαγωγείς των προϊόντων εκδοτικών οίκων του εξωτερικού. Η ζήτηση (η οποία καλύπτεται από τα κατά τόπους βιβλιοπωλεία) επικαθορίζεται από τις επιλογές των κατ' ιδίαν ιδιωτικών

ειδικών εκπαιδευτηρίων εκμάθησης ξένων γλωσσών («φροντιστήρια»), ώστε οι εκδότες εστιάζουν την προσοχή τους σε αυτά, και η ικανότητα έγκαιρης αποστολής δειγμάτων και διακίνησης του μεγάλου όγκου παραγγελιών που προκύπτουν κατά την έναρξη του σχολικού έτους αναδεικνύεται σε σημαντικό παράγοντα στην αγορά διανομής. Από την πλευρά τους, οι βιβλιοπώλες, οι οποίοι είναι αναγκασμένοι να διαθέτουν μεγάλη ποικιλία τίτλων (ανάλογα με τα διδακτικά εγχειρίδια που έχει επιλέξει κάθε κατ' ιδίαν φροντιστήριο για κάθε επίπεδο εκμάθησης), εξ αιτίας των συμφωνιών αποκλειστικής διανομής και του κόστους τήρησης αποθεμάτων, κατά κανόνα προμηθεύονται βιβλία μέσω χονδρεμπόρων μεταπωλητών και όχι απ' ευθείας από τους εκδότες. Έτσι, η αγορά της διανομής διαρθρώνεται σε δύο βαθμίδες, την υπερκείμενη της εισαγωγής/αποκλειστικής διανομής και την υποκείμενη της χονδρεμπορικής μεταπώλησης. Εν τούτοις, οι εισαγωγείς αποκλειστικοί διανομείς (μεταξύ αυτών η αναιρεσείουσα, καθώς και η ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ GROUP ΑΕ) δραστηριοποιούνται και στα δύο επίπεδα της αγοράς διανομής, επιδιώκοντας, όπως και οι απλοί μεταπωλητές χονδρέμποροι, να καλύπτουν το σύνολο των αναγκών και παραγγελιών κάθε βιβλιοπωλείου, προς τούτο δε πρέπει να συναλλάσσονται και με τους ανταγωνιστές τους εισαγωγείς αποκλειστικούς αντιπροσώπους (και με τους Έλληνες εκδότες). Στις χονδρεμπορικές αυτές συναλλαγές η αναιρεσείουσα καθώς και η ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ GROUP ΑΕ, ως αποκλειστικοί αντιπρόσωποι των πιο σημαντικών εκδοτικών οίκων του εξωτερικού, τα προϊόντα των οποίων έπρεπε να διαθέτει κάθε βιβλιοπωλείο, και οι οποίες διέθεταν κατά την κρίσιμη περίοδο 2002-2006 στην μεν ανάντη αγορά μερίδια από έως η πρώτη και από έως η δεύτερη, στην δε κατάντη αγορά, αν συνυπολογισθούν οι απ' ευθείας πωλήσεις εκδοτών προς βιβλιοπωλεία, μερίδια από έως η πρώτη και από έως η δεύτερη (χωρίς αυτές ο δείκτης συγκεντρώσεως CR2 ήταν το 2002 και το 2006), ήσαν οι κατ' εξοχήν αναγκαίοι εμπορικοί εταίροι όλων των άλλων επιχειρήσεων, με ουσιωδώς υπερέχουσα ισχύ έναντι αυτών. Χάρης σε αυτή

την υπερέχουσα ισχύ, η αναιρεσεύουσα, όπως και η ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ GROUP ΑΕ, ήσαν σε θέση αφ' ενός να προμηθεύουν τους χονδρεμπόρους ανταγωνιστές τους σε τιμές που τους καθιστούσαν μη ανταγωνιστικούς στην υποκείμενη αγορά χονδρεμπορικής μεταπώλησης, και αφ' ετέρου να επιβάλλουν σε αυτούς όρους συναλλαγής που μετέθεταν στον αγοραστή το σύνολο του εμπορικού κινδύνου που σε μια ανταγωνιστική αγορά θα έφερε, τουλάχιστον εν μέρει, ο πωλητής, ειδικότερα υποχρέωση προπαραγγελίας έξι μήνες πριν την έναρξη του σχολικού έτους με παράλληλη παράδοση επιταγών ή εγγυητικής επιστολής ίσης προς το της αξίας της, ουσιωδώς μειωμένη έκπτωση (επί της ενιαίας ή προτεινόμενης τιμής λιανικής πωλήσεως) για κάθε αγορά επί πλέον της προπαραγγελίας, και αποκλεισμό του δικαιώματος επιστροφής των βιβλίων που έμειναν αδιάθετα, ενώ, αντιθέτως, επεφύλασσαν ο ένας στον άλλο προνομιακή μεταχείριση (η αναιρεσεύουσα παρείχε στην ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ έκπτωση υψηλότερη από την υψηλότερη παρεχόμενη στους λοιπούς χονδρεμπόρους). Παράλληλα, συνέδεαν τους οικονομικούς και λοιπούς όρους συναλλαγής (εκπτώσεις επί της ονομαστικής τιμής λιανικής, όροι πληρωμής, και όροι επιστροφής αδιαθέτων βιβλίων) με τους βιβλιοπώλες με δεσμεύσεις πίστεως ή επίτευξης εξατομικευμένου στόχου αγορών, που υπερέβαιναν (στην περίπτωση της αναιρεσεύουσας κατά το ένα τρίτο) τις συνήθεις αγορές του βιβλιοπωλείου. Ήταν, δηλαδή κατά την κρίσιμη περίοδο η αγορά διανομής και χονδρεμπορίας, κατά την κρίση της ΕΑ, την οποία επικύρωσε το διοικητικό εφετείο μια «δομημένη σε δίκτυα και αποκλειστικότητα ολιγοπωλιακή αγορά», με υψηλά εμπόδια εισόδου (λόγω των συμβάσεων αποκλειστικότητας) και υψηλό βαθμό διαφάνειας, ιδίως επειδή οι κεντρικοί διανομείς (μεταξύ αυτών και η αναιρεσεύουσα) δραστηριοποιούνταν και στο υποκείμενο επίπεδο χονδρεμπορικής μεταπώλησης με συνέπεια να είναι παραλλήλως προμηθευτές και πελάτες και των ανταγωνιστών τους· δηλαδή μια αγορά που όχι μόνο επιτρέπει,

αλλά και ευνοεί την συγκρότηση συλλογικής δεσπόζουσας θέσης μεταξύ των βασικών παικτών, που εν προκειμένω ήσαν η αναιρεσείουσα και η ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ GROUP ΑΕ. Γιατί, όταν η αγορά ισορροπήσει σε μια παράλληλη, εν τοις πράγμασι κοινή έναντι των τρίτων, συμπεριφορά των ολιγοπωλητών, η ολιγοπωλιακή αλληλεξάρτηση, σε συνδυασμό με την διαφάνεια και τους οικονομικούς δεσμούς που απορρέουν από την σχέση πελάτη/προμηθευτή, επιτρέπουν σε κάθε ένα από αυτούς να διαπιστώσει άμεσα κάθε απόκλιση των άλλων από την κοινή στάση και να λάβει μέτρα αντιποίνων, επαρκώς αποτελεσματικά για να καταστήσουν την παρασπονδία ασύμφορη και την ισορροπία της συλλογικής δεσπόζουσας θέσης σταθερή· έτσι, κατά την κρίση της ΕΑ, στην ένδικη περίπτωση, η αναιρεσείουσα και η ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ GROUP ΑΕ θα είχαν την δυνατότητα να διαπιστώσουν άμεσα κάθε απόκλιση από την κοινή στάση έναντι τρίτων χονδρεμπόρων ή βιβλιοπωλών, και να αντιδράσουν μεταβάλλοντας τους όρους υπό τους οποίους διαθέτουν η μία στην άλλη τα δικά τους προϊόντα ή διακόπτοντας τις μεταξύ τους συναλλαγές. Εν όψει αυτών των δομικών χαρακτηριστικών της οικείας αγοράς η ΕΑ έκρινε ότι οι παρόμοιοι και εν πολλοίς ενιαίοι/ταυτόσημοι όροι συναλλαγής τους οποίους επέβαλλαν οι δύο αυτές επιχειρήσεις στους λοιπούς πελάτες δεν συνιστούσαν απλή ευφυή προσαρμογή της κάθε μιας από αυτές στις συνθήκες της αγοράς, αλλά συστατικό και απότοκο συλλογικής δεσπόζουσας θέσης και κατάχρηση της θέσης αυτής, γιατί λειτουργούσαν τόσο εκτοπιστικά, όσο και εκμεταλλευτικά για τους ανταγωνιστές τους στην αγορά χονδρεμπορικής μεταπώλησης· κρίση την οποία επεκύρωσε και το δικαστήριο της ουσίας.

5. Επειδή, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το διοικητικό εφετείο ώφειλε να είχε ακυρώσει την ένδικη πράξη για τον λόγο ότι η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 3 του Κανονισμού Λειτουργίας της ΕΑ αντίκειται στο Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ, καθ' ο μέρος δεν προβλέπει δημοσιότητα των συνεδριάσεων αυτής. Για το παραδεκτό

του πιο πάνω λόγου αναιρέσεως προβάλλεται αντίθεση στην απόφαση 19/2010 του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία όμως αφορά επίδομα τρίτου τέκνου (πρβλ ΣτΕ 296/2017). Εν πάση περιπτώσει, η 3319/2010 απόφαση της Ολομελείας του ΣτΕ, την οποία εικάζεται ότι ήθελε να επικαλεσθεί η αναιρεσείουσα, δεν αφορά το αυτό νομικό ζήτημα γιατί αποφαίνεται επί πράξεως άλλης αρχής, της Α.Δ.Α.Ε., που διέπεται από άλλες διατάξεις, τον δικό της Κανονισμό Λειτουργίας, και ελεγχόταν δικαστικά (κατά τον χρόνο που αφορά η πιο πάνω απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου) με διαφορετικό ένδικο μέσο, με αίτηση ακυρώσεως αντί προσφυγής (ΣτΕ 4163/2012, 7μ). Ως εκ τούτου, ο ως άνω λόγος αναιρέσεως, ο οποίος άλλως τε είναι και αβάσιμος (ΣτΕ 2390/2012 κ.ά.) προβάλλεται απαραδέκτως και πρέπει να απορριφθεί προεχόντως για τον λόγο αυτό.

6. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το διοικητικό εφετείο ώφειλε να είχε ακυρώσει την ένδικη πράξη, ως εκδοθείσα αναρμοδίως, για τον λόγο ότι, κατά παράβαση του άρθρου 11 παρ. 4 του Κανονισμού 1/2003, δεν είχε προηγηθεί ενημέρωση της Επιτροπής ΕΕ. Όμως, ο λόγος αυτός αναιρέσεως συνδέεται με πραγματικό που ούτε προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, ούτε εκθέτει η αναιρεσείουσα αν και με ποιο τρόπο είχε τεθεί παραδεκτός υπ' όψιν του δικαστηρίου της ουσίας, ώστε να γεννάται υποχρέωση του τελευταίου να το εξετάσει. Υπό τα δεδομένα αυτά, ο πιο πάνω λόγος αναιρέσεως, ο οποίος άλλως τε είναι και αβάσιμος (ΣτΕ 2775, 1881/2014), πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτος, γιατί είναι ανεπίδεκτο δικαστικής εκτιμήσεως αν τίθεται με αυτόν νομικό ζήτημα ουσιώδες για την επίλυση της ένδικης διαφοράς (πρβλ. ΣτΕ 296/2017).

7. Επειδή, με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι κατά παράβαση του άρθρου 24 παρ. 4 του ν. 703/1977, που επιβάλλει στην ΕΑ να αποφαίνεται επί καταγγελίας το αργότερο εντός

6 μηνών, καθώς και των αρχών του επικαίρου της τιμωρητικής δράσης της διοίκησης, της δίκαιης δίκης, της χρηστής διοίκησης, της αναλογικότητας, και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, η επίδικη διοικητική διαδικασία «διήρκεσε 6 έτη από της υποβολής καταγγελίας και 8 έτη από την έναρξη αυτεπάγγελτης έρευνας ως προς το ζήτημα των αποκλειστικών διανομών [...] [Σ]ύμφωνα με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επαφίεται στην κρίση του Δικαστηρίου και όχι της Διοίκησης ο ad hoc καθορισμός του "ευλόγου χρόνου" ανάλογα με τις περιστάσεις (ΣτΕ [...]) [...] αν το δικαστήριο της ουσίας, ως όφειλε, είχε προβεί σε ad hoc ανάλυση του συνόλου των περιστάσεων της υπόθεσης, προκειμένου να διαγνώσει το εύλογο ή μη της καθυστέρησης και αν αυτή η καθυστέρηση επέδρασε δυσμενώς στην εταιρεία μας, θα είχε διαπιστώσει ότι η ΕΑ δεν άσκησε τις αρμοδιότητές της μέσα σε εύλογο χρόνο». Για το παραδεκτό του λόγου αυτού η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι «η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου Σας ως προς τα ανωτέρω ζητήματα, όπου υφίσταται, δικαιώνει τις απόψεις μας, ως προς το ζήτημα του μη ευλόγου χρόνου». Όμως, κατά τον χρόνο που ασκήθηκε η κρινόμενη αίτηση (πράξη καταθέσεως στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών με αριθμό ΑΡ529/14.11.2011), με την 3262/2011 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (7μ), δημοσιευθείσα στις 19.10.2011, είχε ήδη διαμορφωθεί νομολογία για τα εν λόγω ζητήματα, αντίθετη προς τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας (βλ. σκ. 8 της αποφάσεως αυτής με την οποία κρίθηκε ότι απόφαση της ΕΑ εκδοθείσα το έτος 2004 επί καταγγελίας του έτους 1996 δεν είναι εξ αυτού του λόγου ακυρωτέα, η δε άποψη σύμφωνα με την οποία η απόφαση της ΕΑ είχε εκδοθεί αναρμοδίως κατά χρόνον, λόγω παρελεύσεως του ευλόγου χρόνου, μειοψήφησε). Υπ' αυτά τα δεδομένα και αυτός ο λόγος αναιρέσεως, ο οποίος είναι και αυτός άλλως τε αβάσιμος, πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτος.

8. Επειδή, με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα

προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της ΕΑ δεν φέρει στο σώμα της την απαιτούμενη από το άρθρο 13α του ν. 703/1977 ειδική αιτιολογία και ότι, για τον λόγο αυτό, έπρεπε να είχε ακυρωθεί για παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας. Για το παραδεκτό του λόγου αυτού η αναιρεσείουσα δεν προβάλλει κανένα ισχυρισμό. Προεχόντως λοιπόν για τον λόγο αυτό πρέπει και αυτός ο λόγος αναιρέσεως να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

9. Επειδή, με τους έκτο και έβδομο λόγους αναιρέσεως, που ο κάθε ένας αποτελείται από περισσότερα σκέλη, η αναιρεσείουσα εκθέτει τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα (πραγματικά και νομικά) που είχε προβάλει με την προσφυγή της, παραθέτοντας αυτούσια εκτενή αποσπάσματα των οικείων δικογράφων της και εν συνεχεία διατυπώνει επικρίσεις για τις κατ' ιδίαν διαπιστώσεις, παραδοχές, και συλλογισμούς, με τους οποίους τα απέρριψε το διοικητικό εφετείο· εν κατακλείδι δε των επικρίσεων αυτών, οι οποίες, κατ' ουσίαν, απλώς επαναλαμβάνουν τα επιχειρήματα (πραγματικά και νομικά) της προσφυγής και άπτονται πληθώρας ζητημάτων περί τις προϋποθέσεις, τα κριτήρια, και την απόδειξη συλλογικής δεσπόζουσας θέσης και τον καταχρηστικό ή μη χαρακτήρα των κατ' ιδίαν επίδικων όρων συναλλαγής, περιορίζεται να προβάλλει ότι (συλλήβδην) για τα ανωτέρω ζητήματα, τα οποία δεν προσδιορίζονται ειδικότερα, δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ένας τέτοιος όμως γενικός και αόριστος ισχυρισμός, χωρίς εξειδίκευση των τιθεμένων ζητημάτων, δεν αρκεί κατά τα προεκτεθέντα, για την θεμελίωση του παραδεκτού των αντιστοίχων λόγων αναιρέσεως, οι οποίοι πρέπει, συνεπώς, να απορριφθούν, ως απαράδεκτοι.

10. Επειδή, τέλος με τον υπ' αριθ. 4 του αναιρετηρίου λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι οι διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 703/1977, που προβλέπουν ειδικό, αυξημένο παράβολο για την άσκηση προσφυγής κατά αποφάσεων της ΕΑ αντίκεινται στα άρθρα 20 παρ. 1 και 25 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ και ότι, για τον

λόγο αυτό το εν λόγω παράβολο, έπρεπε να της είχε επιστραφεί, ανεξαρτήτως εκβάσεως της δίκης. Ο λόγος αυτός αναιρέσεως, ο οποίος άλλως τε αφορά νομικό ζήτημα το οποίο είχε ήδη κατ' αρχήν επιλυθεί, κατά τρόπο αντίθετο προς τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας, με την απόφαση ΣτΕ 1852/2009 (Ολομ.), πρέπει να απορριφθεί προεχόντως γιατί η αναιρεσείουσα δεν προβάλλει ισχυρισμούς σχετικά με το παραδεκτό της προβολής του.

11. Επειδή, κατόπιν αυτών, η κρινόμενη αίτηση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, όπως, κατόπιν αυτού, και το δικόγραφο προσθέτων λόγων (ΣτΕ 2555/2016, 3281, 2977/2015, 2221/2014, 4667/2012 κ.ά.).

Διά ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

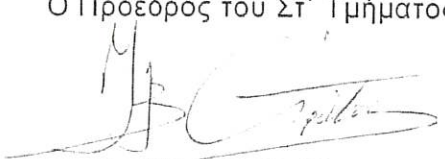
Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στην αναιρεσείουσα την δικαστική δαπάνη της καθ' ης, η οποία ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 22 Ιουνίου 2021

Ο Πρόεδρος του Στ' Τμήματος

Η Γραμματέας
και μετά την αποχώρησή της
Η Γραμματέας του Στ' Τμήματος

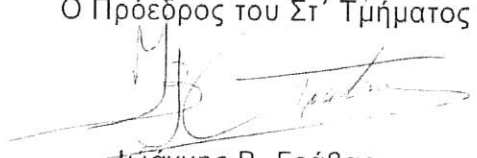

Ιωάννης Β. Γράβαρης

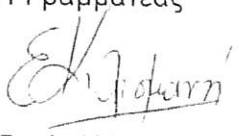

Σταυρούλα Χάρου

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 29ης Δεκεμβρίου 2022.

Ο Πρόεδρος του Στ' Τμήματος

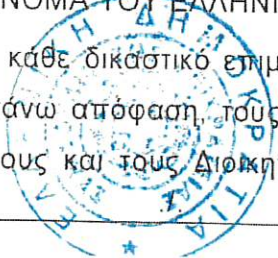
Η Γραμματέας

Ιωάννης Β. Γράβαρης

Ευδοκία Κιλισμανή

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της

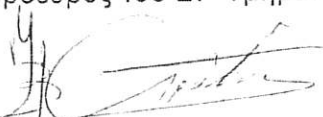
Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα, ... 9.5.2023 .....

Ο Πρόεδρος του Στ' Τμήματος

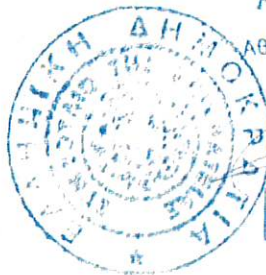
Η Γραμματέας του Στ' Τμήματος

Ιωάννης Β. Γράβαρης

Σταυρούλα Χάρου

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 10-5-2023
Ο/Η Γραμματέας

ΡΙΚΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ